

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

Ad V Januarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

Abbas Tavistockensis, inde Episcopus, ambitiosus, inquit Malmesburiensis, et protervus, Ecclesiasticarum legum tyrannus invictus;..... humatus Tavistockia, quo loco multa spectabilia contulerat.

3 S. Rumoni natalem in secunda editione Anglicani sui Martyrologii, pridie Nonas Januar. consignavit Joannes Wilsonus, his verbis : Eodem die Tavestockie in Devoniam, commemoratio S. Rumoni Episcopi et Confessoris, vitæ sanctitate et miraculis clari : cujus honori Ordulphus Devoniam Comes insigne monasterium construxit, sub annum 960, ubi sacra ejus reliquia longo tempore asservatae sunt magna cum veneratione. Ceterum ipsius Sancti actus omnino ignota est. Cum Devoniam serius ab Anglis sit subjugata, verisimile est, eum gente Britannum fuisse.

AD VITAM B. ROGERII.

EX VARIIS.

NOT. 72. Pag. 182, post chronographicum de fundatione Ellantii, ante Prologum Auctoris, adde [Refert Saussaius quoque Rogerium in Martyrol. Gallicano, et Beatum appellat.

AD VITAM B. ANGELÆ

NOT. 73. Pag. 186 post, ad Præfationem nostram, adde [Extat in libro de SS. Fulginatibus auctore Ludovico Jacobilli, Vita B. Angelæ. Cujus nomen recenset quoque hoc die in Martyrol. Franciscano Arturus Monstierius, et plures citat, qui illius meminerunt. Arnaldum autem vitæ Scriptorem, idem Beatum prædicat, et xvii Junii recenset.

AD V JANUARIII.

NOT. 74. Leonora Rodericia.

NOT. 75. Pag. 233, inter Omisso addde [Leonora Rodericia, prima monasterii Pontis-viridis, a Majore Perezia nobili femina sub annum 1310, fundati. Ordinis S. Claræ Abbatis, refertur hoc die et Beata appellatur ab Arturo Monstierio. Ita scribitur ea Franciscus Gonzaga par. 3, provinc. S. Jacobi Conventu 7. Plura miracula edidisse fertur; qua etiam de causa ejus corpus in sacra hujus Conventus aede sepultum, in maxima est apud omnes veneratione. Idem scribit Barezzius par. 4, Chron. Minor. lib. 1, cap. 19.

Ibidem cum de S. Ealredo, lin. 2, dele [Ben. Dorganianus] et repone [Kalendarium Cisterciense Divione excusum.

Ibidem adde : [B. Rogerius Tudertinus, Ordinis Minorum, refertur hoc die ab eodem Monstierio. De eo agemus v. Martii.

DE S. TELESPHORO PAPA M.

NOT. 76. S. Telesphori translatio.

NOT. 77. Pag. 236, col. 1, ad Præfationem adde [In plerisque veteribus MSS. Breviaris Hispanicarum Ecclesiarum, ut ex Luca Torrio. V. CL. didicimus, reperitur ad xxviii Januarii adscriptum S. Telesphori nomen. In MS. Florario SS. 1 Augusti ista leguntur : Item Telesphori Papæ et Martyris translatio.

AD VITAM S. SYNCLETICÆ VIRG.

NOT. 78.

NOT. 79. Pag. 242, col. 2, lin. 1, post, hic dabo, adde [Græcum exemplar una cum Latina interpretatione Petri Lamsseii nostri, a Luca Torrio V. CL. Ærarii regii in Flandria Præfecto, accepimus, unde quasdam annotationes subteximus. Ea ea Vita in Vitis PP. etc.

Ibidem col. 2, lin. 3 a fine, atque etiam ipsi progressus etc. Lamsseius vertit : Etenim ipsa recte facta nos ad laborem et cognitionem accendebant. Sensus videtur esse hic : nam et ipsæres præclare a Syncletica gestæ mentem nostram ad studium provocabant.

Pag. 243, num. 3 lin. antepenultima, recondiremus; lege, recondereimus. ἀποθησαυρίζοντες.

Ibid. cap. 1 num. 8 restim duxit choreis. planius Lamsseius, saltatrices inducit. χορευτρίαις εισάγει.

Ibid. col. 2, num. 9. Tyria dele, repone tibia. ἀυλὶς.

Ibidem cap. 2, num. 11, lin. 8, accersito sene quodam. Græce est, προσκαλεσαμένη τὸν τῶν πρεσβυτέρων. vertit Lamsseius : accersito Presbytero.

Pag. 244, col. 1, post nu. 14, adde: [Hic aliqua leginon poterant in Græco MS. quæ et omisit Interpres.

Ibidem col. 2, lin. 8, fides autem familiam ducebat. Græce est : ἡ δὲ πίστις προηγέτο πάντων, ἕως αὐτῆς τοῦς ἄρμους τῆς ψυχῆς συστρίψουσα. Lamsseius : Fides autem omnia præcedebat, totos ipsius humeros omnino constringens.

Pag. 243, col. 1, lin. 6, a fine, post a triginta ad sexaginta, adde : nam præclarum est a minoribus ad majora proficere. quod in Græco habetur.

Ibid. col. 2, cap. 4, nu. 26, lin. 14, pro, personas pulcras, facies decoras, et colloquia simplicia;

repone, elegantes vultus, figuras indecentes, et antiquam conversationem. πρόσωπα ἐνπρεπῆ, καὶ σχήματα ἀπρεπῆ, καὶ ὀμιλίαις ἀρχαίαις.

Page 246, col. 1, nu. 28, lin. 8, in fuga diaboli; repone, in fuga deterioris, ἐν ἀποφυγῇ τοῦ χειρότερου.

Ibidem cap. 3, nu. 30, lin. 3, quæ et palato suo eligebat, etc., repone, Unaquæque autem earum accipiebat quantum volebat. Græce est, ἕκαστη δὲ αὐτῶν ἐδέχετο ὅπερ ἔβούλετο.

Pag. 247, col. 1, nu. 36, lin. 4, a fine illius numeri: viperæ recenter natæ; repone, viperæ nascentes. Ita Græce : αἱ ἐχίδναι γεννόμεναι. Et patet, quia dicuntur alvum matris dilaniare, ut in auram prodeant.

Ibidem nu. 37, lin. 3, ante finem cap. assiculum, repone scintillam. Græce, σπινθήρα.

Ibid. cap. 6, col. 2, lin. 4, a fine : justitiam mundi sequuntur; repone, juste et pie vivunt in seculo ὡς κατὰ τὸν κόσμον δικαιοπραγοῦντες.

Pag. 249, col. 1, nu. 30, lin. 4. Ego sum terra et non homo, corrige, ego sum vermis, et non homo. Sic Græcum exemplar habet, et locus Psalmi.

Ibid. nu. 33, lin. 10, post cilicino stramento; adde : alii vero continenter humi cubant, sed quamvis, etc., quæ in Græco habentur.

Pag. 250, col. 2, nu. 64, lin. 13, non enim imposuisti finem obloquendi patri tuo, corrige, non enim cessas maledicere fratri tuo.

Pag. 251, col. 1, num. 70, lin. 11, συνδιατρέφεις, corrige, συνδιατρέφεις ἀ συνδιατρέπω, convertito; non ἀ συνδιατρέπω, conversor.

Ibidem col. 2, nu. 73, lin. 9, præputii cordis; corrige, circumcissionis cordis.

Pag. 252, col. 2, nu. 84, Præterea id quod dicitur Verbum incarnatum esse, insinuat consequenter nativitatem. Melius ex Græco sic efferes : Ortum ipsius Generationem nominavit Divina Scriptura. Præterea quod inter homines dispensative nasceretur, consequenter Generatio est appellata.

Pag. 253, col. 1, nu. 85, lin. 1, post mali, additur in Græco, δαίμονες.

Pag. 254, col. 1, nu. 92, lin. 22. Percipite quæ dixi; corrige : attende ad ea quæ pronuntiantur. Græce, νέετὰ λεγόμενα.

Pag. 255, col. 1, nu. 100, lin. 12, post de adversario, adde quæ habentur in Græco : Immoderatio ubique exitiosa. Ne simul arma tua exhaurias, ut nudus in conflictu reperiare, et facile supereris.

Ibid. eodem num. lin. 17. Cave ne stellio velificationi se immisceat. Melius Lamsseius : Cave ne hostis subrepat in jejunii tui negotiationem. Græce est : Ὅρα μὴ ὁ ἐχθρὸς ἐπιστέληγῃ τῇ ἐμπορίᾳ τῆς νηστείας.

Ibid. col. 2, cap. 14, num. 105, lin. penult. febris interrupta; hectica dicta; corrige, febres continuæ, πυρετοὶ ἀδιάλειπτοι.

Pag. 256, col. 1, num. 108, lin. 13, post, se res habet in bonis; adde, nam et commilitonum meorum aliquis partes adversariorum adjuvat. Sæpe enim, etc.

EX VARIIS.

DE SS. HONOBERTO ET HONULPHO EPP.

AD VITAM S. GERLACI.

NOT. 104. **P**ag. 288, col. 1, lin. 6, post, agi v Januarii, adde [Hos quoque refert hoc die Saussaius, testaturque hactenus una eademque celebritate quotannis in Ecclesia Senonensi ex avita consuetudine percoli.

DE S. FLAMIDIANO M.

NOT. 105. **P**ag. 289, col. 1, num. 5, in fine, adde : [Refert eum quoque hoc die Saussaius in Supplemento Martyrologii, et Flavidianum vocat, traditque sub Maximiano coronatum.

Pag. 309, col. 1 annot. ad cap. 6, litt. c dele ista [Non est relatus (Leo III) in numerum Sanctorum, licet hic Sanctus appellatur] atque ista restitue [An sit relatus solenni Ecclesie ceremonie in album Sanctorum, nobis non constat. Non hic solum, sed alibi saepe ab antiquis scriptoribus Sanctus appellatur; fuitque eximia sanctitate et miraculis clarus, ut in Junii dicemus.

NOT. 106.

AD VI JANUARIJ.

DE B. GUARINO EP. CEDUN.

NOT. 107. **P**ag. 348, col. 1, post num. 1, ornat elogio, adde [Josias Simlerus (si fas est hominis heterodoxi hic uti testimonio) in descriptione Valesiae lib. 2 fol. 47, ita scribit : Post Amatam

Guarinum Sedunorum episcopatum administrasse certum est: quo anno et quamdiu, incertum. Hic post obitum in cenobio Vallis Alpium apud Equestres sepultus est: uterque a posteris in Divorum numerum relatus fuit. De S. Amato agemus XIII Septembris.

AD VII JANUARIJ.

NOT. 108. **P**ag. 334, inter Omissos, in Isidoro post, Galesinius, adde [Exstat in MS. monasterii Bodecensis Canonico regularium Vita S. Isidori Episcopi, cujus festum celebratur VII Idus Januarii; sed quae ab imperito scriptore temere consarcinata: nam libros ei tribuit qui sunt S. Isidori Hispanensis, de quo agemus IV Aprilis, et tamen Episcopum Africanum facit. Galesinius, quem hodie memorat, ait Nicomediae martyrio coronatum.

NOT. 109. *Ibidem* in Matthaeo Episcopo Agrigentino post, hic omitto, adde [Monstierius eum VIII Octobris suo Martyrologio inscripsit, pluribus allatis pii alicujus cultus argumentis: an ab Ecclesia tamen quidquam de ejus sanctitate sit promeritatum, nescimus.

NOT. 110. *Page 353, inter Omissos post Amadeum Episc. Lausanensem, adde [B. Elisabetha Ruttensis, quae vulgo Bona Beta appellatur, refertur hoc die ab Arturo Monstierio: sed Conradus Praepositus Canonico regularium Waldsee, ejus Confessarius, scriptor vitae illius, quam et Monstierius citat, diserte tradit obisse festo S. Catharinae. Eam vitam dabimus XXV Nov.*

DE S. JULIANO M.

NOT. 111. **P**ag. 353, col. 1, post nu. 1, adde [IX Januarii in Prolegomenis ad Vitam S. Juliani sponsi S. Basilissae § 3, num. 13, diximus eundem videri qui in quibusdam Martyrologiis VII Janu. refertur; licet hic alii duo a nonnullis memorentur.

DE S. VALENTINO EP.

NOT. 112. **P**ag. 368, col. 2, nu. 4, lin. 14, post Episcopi et Confessoris, sequentia usque ad num. 3, sic exprime [Agitur ergo VII Januarii S. Valentini natalis (jam inde a S. Severini Noricorum Apostoli aeo, ut mox dicemus) officio duplici: IV Augusti Translatio, duplici quoque officio, XXIX Octobris ejus nulla modo fit commemoratio in propriis illius Ecclesiae officiis. Ferrarius VII Junii ista scribit: Magis in Norico S. Valentini Episcopi Bataviensis. Citat in Notis tabulas Ecclesiae Passaviensis, quae tamen S. Valentini eo die non meminerunt. Neque in Norico situm est Majense castrum. Ceterum in catalogo Episcoporum Passaviensium non reperitur Valentini nomen, quod merito miratur Velserus in Notis ad Vitam S. Severini. Quae de priori illa translatione e castro Majensi ad Ecclesiam Passaviensem in ejusdem Ecclesiae officiis narrantur, lubet hic subungere; ita ergo habent Lectiones secundi nocturni: S. Valentini Episcopi corpus, cum aliquot annis in Majensi castro humatum, in pace quiescisset, tandem circa annum Domini septingentesimum vigesimum tertium, a

S. Valentini translatio

prima.

Luitprando Longobardorum Rege, Tridentum deductum est, quod postmodum Tassilo Bavariae Dux, Utilonis filius, pridie Nonas Augusti, circa annum Domini septingentesimum septuagesimum septimum Passavium honorifice deportari, atque inter duos muros, ante fores ecclesiae B. Stephani Protomartyris, ubi Episcopi Sedes est, deponi fecit. Cum vero idem Valentini Confessoris Christi corpus, per quingentos fere annos, multis miraculis clarum in Passaviensi Ecclesia quiescisset, tota dioecesis ejus patrocinium saepe numerosensit, praesertim in Hungarorum nondum Christianis ritibus initiatorum incursionibus et oppugnationibus, in quibus praesentissimum ejus auxilium incolae sunt experti. Allatis denique reliquiis S. Maximiliani Episcopi Laureacensis, sub Rudolphi Romanorum Regis imperio, Gotfridus ejus nominis primus Episcopus Passaviensis corpora SS. Valentini et Maximiliani, ne humiliori loco posita obsolescerent, honorabili tumba in eadem basilica Passaviensi, extra chorum, sicut hodie cernitur, collocari fecit, sub annum Domini millesimum ducentesimum octuagesimum quintum. Haec ibi. At Wiguleus Hundius a Bernhardo Godefridi successore factam hanc translationem scribit. Et sane si anno 1283, contigit, ut hic dicitur, jam Episcopus erat Bernardus, qui ut ex ejus epitaphio constat, obiit anno MCCCXIV, v Kal. Augusti, pontificatus sui anno xxx.

Pag. 369, numerum VIII, ita exprime: [Hic dabimus quae de S. Valentino scribit Raderus noster; dein fusiorem vitae et translationis historiam, a quingentis annis traditam litteris ab anonymo auctore. Eam Surius IV Augusti paullulum a se expositam edidit. Primigeniam phrasim nacti sumus e MS. cenobii Bodecensis Canonico regularium in dioecesi Paderbornensi.

Ibidem col. 2, pro Vita ex Surio hanc substitue, notationibus, quae isthic adjectae sunt a nobis, huc quoque transcriptis.

VITA ET TRANSLATIO

S. VALENTINI EP. BATAVEN.

Auctore anonymo, ex MS. cenobii Bodecensis descripta a Joan. Gamansio Soc. JESU.

CAPUT I.

S. Valentini inventio, translatio.

In civitate Pataviensi inventum est sub nostro aevo corpus sanctissimum venerandi Confessoris Christi et Episcopi Valentini, temporibus B. Callisti Papae anno Dominicae Incarnationis a MXX, a venerabili ejusdem Sedis Antistite Dedalrico: quod olim illuc translatum a Longobardorum gente de castro Magiensi,

S. Valentini corpus inventum,

a